

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2023. március 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatsecretaris van Financiën

(C-137/23. sz. ügy, Alsen ⁽¹⁾)

(2023/C 235/11)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Staatsecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2003/96 irányelv ⁽²⁾ 14. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy az e rendelkezésben előírt adómentesség alkalmazandó olyan energiatermékekre, amelyek esetében megállapítást nyer, hogy azokat az Unió belvizein történő hajózás során hajók meghajtására használják fel – még ha ezen energiatermékek (a jelen esetben gázolaj) e felhasználás során nem tartalmazzák is a Solvent Yellow 124 jelölőanyag minimálisan szükséges mennyiségét –, ha az adóhatóságnak nincs tudomása egy vagy több, arra utaló valószínűsítő körülményről, hogy a hajó tulajdonosa vagy üzemeltetője, illetve a hajó fedélzetén tartózkodó képviselője (a hajóparancsnok) a birtokában lévő gázolaj tekintetében a jövedéki adóval kapcsolatos adócsalásban, adóval való visszaélésben vagy adókikerülésben vesz részt?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a 2008/118 irányelv ⁽³⁾ 7. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy egy belvízi hajó bunkertartálya kizárólag olyan üzemanyag-értékesítőtől származó gázolajat tartalmaz, aki az adóhatóság engedélyével jövedékiadó-mentesen bocsáthatja szabad forgalomba ezt a gázolajat, úgy önmagában az a körülmény, hogy a gázolaj nem tartalmazza a Solvent Yellow 124 jelölőanyag minimálisan szükséges mennyiségét, azt jelenti, hogy a jövedékiadó-fizetési kötelezettség kizárólag e gázolaj említett irányelv 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, időben korábbi szabad forgalomba bocsátásnak az időpontjában keletkezett?
- 3) Ha a második kérdésre nemleges választ kell adni, és amennyiben ezért a 2008/118 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének b) pontja is alkalmazandó ebben a helyzetben: ellentétes-e az arányosság uniós jogi elvével, hogy a 2008/118 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján felmerült jövedéki adót az említett irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján akkor is a jövedéki termékeket birtokló hajóparancsnoktól szedik be, ha e személynek nem volt oka kételkedni abban, hogy a gázolajat az uniós jogi és nemzeti rendelkezésekkel összhangban jövedékiadó-mentesen értékesítették?
- 4) Jelentőséggel bír-e a harmadik kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy a hajóparancsnok nem munkaviszony keretében látja el feladatát, hanem a hajó tulajdonosa is egyben?

⁽¹⁾ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

⁽²⁾ Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.).

⁽³⁾ A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.).

A Landgericht Ravensburg (Németország) által 2023. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TJ, KI, FA kontra Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(C-143/23. sz. ügy, Mercedes-Benz Bank és Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Ravensburg

Az alapeljárás felei

Felperesek: TJ, KI, FA

Alperesek: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e az uniós joggal, különösen a 2008/48/EK irányelv⁽¹⁾ 14. cikkének (1) bekezdésével, ha egy hagyományos üzlethelyiségben megkötött, gépjármű értékesítésére vonatkozó adásvételi szerződéshez kapcsolt fogyasztói hitelmegállapodás esetében, amelytől a fogyasztó elállt, a finanszírozott gépjármű értékcsökkenéséért a fogyasztó által a hitelezőnek a finanszírozott gépjármű visszaszolgáltatásakor fizetendő térítés összegét úgy számítják ki, hogy a gépjármű visszaszolgáltatásának időpontjában érvényes kereskedői vételárat levonják a gépjármű fogyasztó általi megvásárlásának időpontjában érvényes kereskedői vételárból?
- 2) Teljes harmonizációs célú szabályozásnak, és ezért a tagállamok számára kötelezően alkalmazandónak minősül-e a 2008/48/EK irányelv 14. cikke (3) bekezdése b) pontjának első mondatában foglalt, a gépjármű adásvételi szerződéshez kapcsolt fogyasztói hitelmegállapodásokra vonatkozó rendelkezés?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

- 3) Összeegyeztethető-e az uniós joggal, különösen a 2008/48/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdésével, ha a gépjármű értékesítésére vonatkozó adásvételi szerződéshez kapcsolt fogyasztói hitelmegállapodástól való elállást követően az adósnak a kölcsönnek a finanszírozott jármű eladója részére történő kifizetése és a gépjárműnek a hitelezőnek (vagy eladónak) történő visszaszolgáltatása közötti időszakra meg kell fizetnie a szerződésben megállapított hitelkamatot?

⁽¹⁾ A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.).

A Raad van State (Hollandia) által 2023. március 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – T. G. kontra Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(C-158/23. sz. ügy, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbező: T. G.

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az elismerési irányelv^(?) 34. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint amilyen a Wet inburgering (beilleszkedésről szóló törvény) 7b. cikke, amely a menedékjogra jogosultakat pénzbírsággal sújtható beilleszkedési vizsga letételére kötelezi?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az elismerési irányelv 34. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a menedékjogra jogosult főszabály szerint maga viseli az integrációt elősegítő programok teljes költségét?
- 3) Releváns-e a második kérdés megválaszolása szempontjából, hogy a menedékjogra jogosult állami kölcsönt kaphat az integrációt elősegítő programok költségeinek kifizetésére, és elengedik e kölcsönt, ha az érintett időben teljesíti a beilleszkedési vizsgát, vagy időben mentesül, illetve felmentést kap a beilleszkedési kötelezettség alól?